

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2814/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Информатика“ Нови Сад, чији је пуномоћник Љиљана Бенић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђурђица Дурнић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 947/18 од 19.01. 2021. године, у седници већа одржаној 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 947/18 од 19.01. 2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 947/18 од 19.01. 2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 882/2017 од 13.09.2017. године, ставом првим изреке, Закључак извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Новом Саду И.Ивк-А 513/16 од 19.05.2016. године је укинут, и тужбени захтев делимично усвојен, па је трећим ставом изреке обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 42.286,93 динара на име главног дуга, као и трошкове извршног поступка у износу од 6.710,94 динара, са законском затезном каматом почев од 13.09.2017. године, до коначне исплате, док је тужбени захтев у преосталом делу за износ главног дуга преко досуђених 42.286,93 динара, до тражених 42.402,93 динара одбијен. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.400,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.09.2017. године, па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 947/18 од 19.01.2021. године, првим ставом изреке, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати на име главног дуга износ од 23.327,21 динар, уместо износа од 42.286,96 динара, на име трошкова извршног поступка износ од 3.288,10 динара уместо износа од 6.710,94 динара и на име трошкова парничног поступка износ од 13.240,00 динара уместо износа од 36.400,00 динара са законском затезном каматом на тај износ од извршности пресуде до исплате (уместо од 13.09.2017. године, док је део тужбеног захтева, преко преиначних износа по

наведеним основима до износа досуђених првостепеном пресудом одбијен, и одбијен и део захтева за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка од првостепеног пресуђења до извршности пресуде. Жалба туженог је у преосталом делу одбијена и првостепена пресуда у преосталом побијаном непреиначеном делу потврђена. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.072,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, наводима којима се указује на карактер и садржину „потврде о уплати“, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари започет је подношењем предлога за извршење на основу веродостојне исправе по основу извршених комуналних услуга дана 19.05.2016. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 47.518,66 динара, а по приговору извршног дужника настављен као поступак као поводом приговора против платног налога. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по

средњем курсу НБС на дан покретања поступка, ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Приликом оцене дозвољености ревизије овај суд је имао у виду да је првостепена одлука преиначена, али налази да у овом случају, нема места примени одредаба о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општим режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић